

Karel onderstreept met 'doe goed voor je medemens' zijn geloof in de christelijke waarden. "Stel altijd eerst de anderen voorop!" beklemtoont hij. (Foto HVdS)

Plaatselijk nieuws was de ziel van Klakson

We ontmoeten Karel Lesy in de redactieruimte waar hij samen met voltijds medewerker Danny Deliever de laatste editie van Klakson voorbereidde. Gedurende een lang en hartelijk gesprek blikken we terug op de geschiedenis van het huis-aan-huisblad dat eind 2020 stopte. Geen sinecure zo blijkt snel.

Het gezicht, de oren en de ogen van de mensen

Karel: "De laatste tijd begon het echt te wegen, ook lichamelijk: veel werk als communicatiemedewerker van de gemeente Opwijk en dan nog vanaf februari 2012 de eindverantwoordelijkheid als zaakvoerder van Klakson. Op 10 mei 1984 verscheen de 1e editie van Klakson Merchtem, een initiatief van wijlen André Vrijdag en Emiel Buelens. Enkele jaren later volgde Klakson Asse. Mollem maakte de wissel van editie Merchtem naar Asse. Bij de editie Merchtem werd Steenhuffel toegevoegd. Mijn eerste artikel verscheen in december 2001. Klakson werd toen uitgegeven door Godelieve Vrijdag en Erik Van der Cruyce (+) Wat een prachtige groep vormden we! Onder hoofdredacteur Stefaan Troch heb ik veel geleerd. In het begin had ik veel schroom om mensen aan te spreken. Binnen onze

redactie – echt een geoliede machine – kreeg iedere correspondent zowat carte blanche als hij/zij op pad ging. Terugkomen met een goed verslag en een bijhorende foto was de boodschap. Ikzelf groeide binnen het team aanvankelijk als verslaggever voor de sport en dit a rato van één artikel per maand. Na verloop was ik al veel assertiever en kwam ik vaak op plaatsen waar niet iedereen terecht kan. Zeker ook bij mensen met een verhaal! De redactievergaderingen waren telkens een feest.”

Schrijven is een ambacht

Karel heeft jarenlang sterk geloofd in de manier waarop de redactie tweewekelijks gevarieerd nieuws bracht uit de omgeving. “Klakson behield zijn eigenheid. Velen herinneren zich wellicht nog de toen nog gedurfde rubriek ‘Gruun ezel’ waarin leden van onze redactie op een grappige of ironische manier ingingen op nieuwsjes in de vorm van ‘naar verluidt of het schijnt dat’. Met de jaren zijn wij wel milder geworden. Wat politieke verslaggeving betreft was het steeds zoeken naar de juiste en objectieve toon. Ik geef toe dat dit soms op eieren lopen was. Er is enthousiasme nodig maar ook een dik vel. Toch mag ik met enige trots zeggen dat wij voor onze editie Merchtem nooit een recht op antwoord moesten publiceren. Het zal echter nooit voor iedereen goed zijn.” Karel nam telkens de verslaggeving van de gemeenteraden op zich. Die was zeer relevant en uitgebreid. “Ik stond erop”, vertelt hij, “steeds fysiek aanwezig te zijn op de vergaderingen. In uren uitgedrukt werkte ik zeker een hele dag aan het verslag! Belangrijk is de gulden middenweg te bewandelen en te publiceren wat voor de inwoners relevant is. In ons blad waren we correct en was er geen plaats voor afrekeningen. Uiteraard zal je hierin altijd de af en toe wat subjectieve interpretatie van de auteur lezen, bijvoorbeeld over de bitsigheid of de ondertoon van de dialogen.”

Organiseren en schrijven

Karel Lesy heeft nog een zus en tweelingbroers en is afkomstig uit Hamme. Hij kocht het huis van zijn grootouders in de Koning Albertstraat, tot 1955 café annex schrijnwerkerij. Vooraf basisschool in Hamme en dan naar het Jetse Sint-Pieterscollege. Al snel bleek zijn voorliefde voor het maken van opstellen. Hij was zeer ‘nieuws’gierig. Met veel enthousiasme nam hij deel aan de activiteiten van KAJ in Brussegem. Daarna ging hij voor een opleiding sociaal-cultureel werk aan de hogeschool in Brussel.

Eens afgestudeerd kon Karel meteen aan het werk bij het Londerzeelse OCMW. Na drie jaar werd hij teamverantwoordelijke bij Onafhankelijke Thuiszorg in Willebroek. “We boden er concrete hulp. Ik deed meer dan 1.000 huisbezoeken, volgde o.a. de wetgeving op en stuurde diverse teams aan. Die job heb ik 10 jaar lang met veel plezier gedaan. Toch nam ik de beslissing om twee jaar loopbaanonderbreking aan te vragen om me te herbronnen. Het financieel verlies compenseerde ik met een verzekerd inkomen in het kader van tijdskrediet en als correspondent van Het Laatste Nieuws. In 2005 ontdekte ik een vacature bij de

dienst Welzijn van de gemeente Opwijk. Na enkele jaren begon ik er al met het opstellen van een personeelsbrief. Ik hield me in het begin bezig met het sociaal beleidsplan en alle taken die met welzijn gerelateerd zijn. Nu werk ik grotendeels op de communicatiedienst. Zo verzorg ik mee het Opwijks infoblad.” Met veel plezier vertelt Karel over zijn eerste organisatie: “Ik wou cultuur promoten in onze gemeente en nam contact op met Karel Declercq, een humorist uit Izegem. Hij trad in 2001 voor zowat 200 enthousiastelingen op. Via Klakson promoveerde ik mijn initiatief. En zo is de bal aan het rollen gegaan.”

Een magisch gebeuren en 39 jaar lang een fantastisch verhaal

“Financieel konden we nog wel een tijdje verder mits bepaalde ingrepen,” mijmert Karel, “maar die heb ik niet gedaan. Door corona moesten we in 2020 zeven nummers schrappen met alle gevolgen van dien. 2021 beloofde op dat vlak niet veel beter te worden. De vaste kosten bleven echter doorlopen. Om te overleven moesten we nóg grootschaliger gaan. Aan plaatselijk nieuws hadden we geen gebrek. Handelaars adverteren steeds meer digitaal om de klanten nog directer te bereiken. Facebook wordt ook een advertentieruimte en e-commerce boomt! En dan moet je de optelsom maken: de publicatie van ons blad was zeer arbeidsintensief en er was ook het weekendwerk. Werken met een deadline heeft een invloed op het gezinsleven. Ik weet dat ik na de beslissing om te stoppen veel ga missen: het gezelschap van de mensen, het contact met de redacteurs en vast personeelslid Danny. De vele informele gesprekken... Mijn dank gaat ook uit naar de plaatselijke postmannen voor de vlotte bediening.” Karel krijgt nu meer tijd voor zijn vriendin Katrien Willems, ook om de grote leesachterstand in te halen. “Zeker ook wat aan mijn fysieke conditie werken,” lacht hij. “Ik wil meer wandelen en fietsen, zeker ook gezonder leven!” (HVdS)